

Neverovatne ispovesti mladih u Srbiji koji su napustili grad i počeli novi život na selu: Ovo je korak do raja

 Natalija Soračić

Podaci Ministarstva pokazuju da je prosečna starost novih stanovnika u selima ispod 30 godina

9 6

Mladi se vraćaju na selo, a da je taj pomak posebno vidljiv u Vojvodini, pokazali su podaci Ministarstva za brigu o selu. **Sve više njih odlučuje se da kaže zbogom brzom načinu života u gradu i krene od nule, na za njih potpuno nepoznatoj sredini i prilagode se svemu onom novom što selo nosi sa sobom.**

U nekom trenutku u čoveku nešto prelomi. Gradska rutina, vrema, sve to postane tesno, počinje da guši, te spakuje nešto osnovno stvari i uputi se u nepoznato. Baš to je uradio i Siniša Janković, momak koji je sa jednom putnom torbom napustio Pančevo i otišao na drugi kraj Srbije - u okolinu Pirota.

- Već mi je bilo dosta grada i bilo mi je muka od svega toga jer je vazduh zagađen, a to mi je mnogo smetalo. **Ovde je jako lepa priroda, čist vazduh, planine, šume, to je ono što mi se dopalo. Mnogo lepše sam se osećao ovde nego u gradu.** Mene je više vukla priroda i taj mir nego samo selo, a ja i ne živim u selu već odvojeno od sela i to ne ja sam, već sa ženom. Mi smo potpuno izdvojeni od sela. To je nekada bilo selo, a sad je samo jedna kuća naseljena i to smo mi - priča Siniša za Telegraf.rs.

Proces preseljenja iz grada u selo nije nimalo jednostavan, jer osim hrabrosti i nečega što bi mnogi nazvali ludošću, treba biti i mudar i izabrati pravo mesto za život, a treba imati i sreće, jer poznato je koliko znače dobre komšije, dobri sugrađani, pogotovo u malim mestima. Milena se sa suprugom i dvoje dece preselila iz Beograda u Golubince kraj Stare Pazove.

- Lokaciju smo izabrali tako što smo tražili osnovno za nas - da je suprugu do 40-50 kilometara od kancelarije, da ima vrtić i osmogodišnju školu, ambulantu (pedijatrija je u gradu sedam kilometara od nas), crkvu i prodavnicu sa osnovnim stvarima, ali i da je dobro povezano sa Beogradom. Imamo i železničku stanicu odakle smo vozom u centru Beograda za 35 minuta. I sve navedeno nam je tu što nam je bilo potrebno. **Selo je dovoljno mirno - nema tenzije, nema žurbe, dan nam je dovoljno dug za sve. I ne, ne bih se vratila u grad. Mir nema cenu.** A deci ostavljamo na izbor, kad za to bude došlo vreme - kaže Milena.

Oni koji su se odlučili na ovaj korak kažu da su tako upoznali sebe na pravi način, a Jelena koja se doselila u selo Trbunje kaže da ipak postoji nešto što ju je iznenadilo, i to pozitivno.

- Nismo se mi lično nikada bavili nikakvim seoskim poslovima, ali mi nije toliko strašno sve to. Ako nas je nešto iznenadilo to je **lep prijem od strane komšija u selu kao i cele zajednice u varošici. Svi su bili vrlo ljubazni i predusretljivi.** Neke teškoće vezane su uglavnom za infrastrukturu, put je

u jednom delu loš i prelaz preko potoka koji je blizu kuće, za sada je prohodno, ali videćemo dokle...- kaže Jelena.

Danas je boravak u prirodi i život na selu neka vrsta luksuza za koji nam ne treba mnogo novca, **ali treba nečega što je danas luksuz i čega nemamo, a to je vreme**, jer da bi čovek živeo na selu treba da tome bude posvećen maksimalno.

- Od malena sam crtala kuću, drveće, cveće, reku u blizini, stene i ptice u letu.. Iznova i iznova sam znala crtati taj jedan crtež i nikada mi nije dosadio. Sada upravo tu živim, živim na mestu koje sam crtala i zahvalna sam Bogu što je moju tajnovitu želju uslišio. Nikada, ali nikada se više ne bih vratila u grad. Kada rukama dodirnem zemlju, moju sreću i to ispunjenje mog bića ne mogu opisati - napisala je jedna žena.

Mladi se vraćaju tradiciji, organizuju se, pomažu jedni drugima kada je neophodno baš kao što se to nekada radilo. U tome im pomažu i društvene mreže na kojima dele savete i iskustva, pa i sve ono što ne znaju, danas mogu brže da nauče.

Osim toga, ima ljudi koji ne žive na selu, a poseduju kuću i baštu i traže nekoga kome bi ponudili kuću za život kako bi je održavao. Upravo na taj način mladi parovi se odlučuju na ovaj korak. Veliku pomoć nudi i država kroz subvencije za život na selu. Konkurs kupovine kuće u ruralnim područjima Ministarstva za brigu o selu počeo je na Vidovdan 2021. godine, a do sada je useljeno 2.650 kuća, sa 10.000 ljudi, od kojih su preko 3.000 deca. Podaci Ministarstva pokazuju da je prosečna starost novih stanovnika u selima ispod 30 godina.

Iako iz priče naših sagovornika život na selu izgleda idilično, ipak nije nimalo lak i često nije sve onak kao što izgleda.

- Ako radiš od kuće za neku IT kompaniju i nestane struje, ti si u gadnom problemu. Dobra organizacija, čelična disciplina i učenje o svim aspektima života na selu je neophodno. Samo dobar plan i selo može da bude raj, bez toga samo pakao i mučenje - napisao je jedna mladić koji se i sam odlučio na ovaj korak.